

Köszöntő 1.

Bácsik, nénik, apák, anyák,
Isten hozta ide hozzánk!
De jól tették, hogy eljöttek,
Látni a mi ünnepünket.

Köszöntő 2.

Cseng a dalunk, zeng a versünk,
Örüljenek együtt velünk,
Ennek a szép, víg órának,
Kis Jézuska áldásának.

MESÉLŐ

Messze-messze földön, valamikor régen,
Hideg istállóban, rongyos faluvégen,
Kicsi kuckójában kerek nagy világnak,
Kisfia született egy édesanyának.

MESÉLŐ:

Mintegy 2000 éve történt, hogy Augustusz császár elrendelte, tartsanak népszámlálást egész birodalmában. Mindenki elment saját városába, hogy felírassa magát. József is elment Betlehembe, hogy ott összeírják feleségével Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Mária és József házról házra járván szállást kerestek.

Mesélő:

Szállást keres a szent család, de senki sincs ki helyet ad.
Nincsen, aki befogadja őt, ki földnek s égnek ura.
Az idő már későre jár, a madár is fészkére száll,
Csak a Szent Szűz jár hiába, Betlehemnek városába.

GAZDA:

Ki zörget az ajtán? Kik vagytok? Honnan jöttetek?

JÓZSEF :

Áldjon meg az Isten, jó gazda! Nyisd meg az ajtódat! Ereszd be a vándort, mert nagyon elfáradt!
Ha befogadnál egy éjszakára, hálásan megköszönnénk. Az utazásban igen elfáradtunk, a nagy hidegben majdnem megfagytunk.

GAZDA:

Nem fogadhatlak be benneteket, tele a házam, eredjete utatokra! A városon kívül találtok egy istállót, ott megszállhattok.

MESÉLŐ:

Szalmás, kemény jászol volt az első ágya,
Nem volt ingecskéje, tollpihés dunnája,
Semmije, semmije sem volt szegénykének,
Nem volt a világon nálánál szegényebb.

MESÉLŐ:

S mégis azon éjjel megnyílnak az egek,
Zengve földre szálltak angyali seregek.
Messze napkeleten fényes csillag támadt,
Pásztorok hódoltak Mária fiának.

MESÉLŐ:

Azon a vidéken Pásztorok tanyáztak, akik éjnek idején a szabad ég alatt őrizték nyájukat. Egyszer csak egy angyal jelent meg előttük, és beragyogta őket az úr dicsősége.

Dal: Mennyből az angyal...

PÁSZTOR 1.

Amint az éjszaka ott kint legeltettem, nem tudom hogy esett, de nagyon megrémültem!
Szunnyadtam, az igaz, aztán ébren volta, hirtelen valami szép nótát hallottam. Felkeltett a nóta és talpra ugrottam, (dobbant a lábával) ki lehet, mi lehet, azon tanakodtam. Még a csillagok is táncra kerekedtek, mintha szikrát hánynak szeme az embernek. Talpra pásztorok! Halljátok, mit mondok?

PÁSZTOR 2.

No, mit pajtás?

PÁSZTOR 1:

Éneket hallék, angyalok énekét, hogy megszületett a kis Jézus.

PÁSZTOR 3:

Ez álom lehetett, aludjunk tovább.

(újra feküdnének le, amikor ismét felhangzik a 2. versszaka a Mennyből az angyal c. dalnak)

PÁSZTOR 4:

Jaj! Ébredjetek! Én is hallom az éneket! Mint egy kísértet, úgy rám ijesztett, hogy bele a lelkem is reszket.

ANGYAL 1:

Ne féljetek pásztorok! Nagy örömet hirdetek, mert kisgyermek született Betlehemben.

ANGYAL 2:

Ő az akit vártatok, kit mindenki áhított. Békét oszt közöttetek, s a világ király lesz: Jézus a neve.

ANGYAL 3:

Gyertek sietve a városba, annak szélire, rongyos istállóba. Jöjjetek a kis Jézus köszöntésére.

PÁSZTOR 5:

Angyal hozott üzenetet, én bizony fölkeredek. Megkeresem Betlehemet, Betlehemben a kisedet.

PÁSZTOR 2.

Üres kézzel nem mehetünk, illik ajándékot vigyünk.

PÁSZTOR 4.

Elviszem a báránykám.

PÁSZTOR 3

Én meg a kis csizmácskám.

PÁSZTOR 5:

Nekem van sajtocskám

(felveszik az ajándékokat)

PÁSZTOR 1:

Útnak induljunk! Üdvözítőnk születésén dallal vigadjunk!

Dal: Pásztorok keljünk fel...**MESÉLŐ:**

A pásztorok elsiettek megkeresni a kisdedet. eközben napkelet felől három király: -Gáspár, Menyhért, Boldizsár, ajándékkal indul már.

GÁSPÁR:

Merre menjük, hol keressünk, a helyet el ne tévesszük. Megtaláljuk, megcsodáljuk, térdre borulva imádjuk.

(Eközben megjelenik az angyal, kezében magasra emelve a csillagot.)

MENYHÉRT:

Csillag ragyog égi réten, az legyen az én vezérem. Hol a csillag majd megáll, szívem nyugalmat talál.

MESÉLŐ:

Betlehemi istállóban szalmán fekszik ágy helyett, s szendereg egy kis gyerek. Pólyával betakarja, énekével elringatja édesanyja Mária.

(az angyalok közben égő gyertyákkal Mária mellé térdelnek, aki közben zsámolyra ül és a bölcsőt ringatja)

Dal: Midőn a Szűz bepólyálja gyermekét...

MÁRIA: -Szememen a könny a fátyol, kicsi fiam biztos fázol. Nincsen bölcsőd, csak egy jászol, szememen a könny a fátyol.

MESÉLŐ:

És a jámbor állatok szépen körbeállnak ott. Szelíd szemű tehének lehelnek rá melegeket, néma juhok nézegetik, párájukkal melengetik. Ám hirtlen kopogtatnak, a királyok már itt vannak.

GÁSPÁR:

Messze napkeletről jöttünk, fényes csillagot követtünk.

BOLDIZSÁR:

Fényes csillag azt mutatta, megszületett kis Jézuska.

GÁSPÁR, MENYHÉRT BOLDIZSÁR -Gáspár, Menyhért Boldizsár íme előtted áll. Fejet hajtunk, letérdelünk, kicsi Jézus ünnepelek.

MENYHÉRT:

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk! Három király mi vagyunk!
Lángos csillag állt felettünk, gyalog jöttünk, mert siettünk,
Kis juhocska mondta, biztos itt lakik a Jézus Krisztus.
Menyhárt király a nevem, segíts édes istenem.

GÁSPÁR :

Isten fia jó napot, jó napot! Nem vagyunk mi vén papok.
Úgy hallottuk megszületted, szegények királya lettél.
Benéztünk hát kicsit hozzád, üdvösségünk égi ország!
Gáspár volnék, afféle, földi király személye.

BOLDIZSÁR:

Adjonisten, Megváltó, Megváltó! Jöttünk meleg országból.
Főtt kolbászunk mind elfogyott, fényes csizmánk is megrogyott
Hoztunk aranyat hat marékkal, tömjén egész vasfazékkal.
Én vagyok a Boldizsár, aki szerecseny király.

MESÉLŐ:

Kicsi szemét föl is nyitja, mosolyog már a Jézuska. Most valaki halkán kopog, megérkeztek a pásztorok.

Dal: Fel nagy öröme...**PÁSZTOR:**

Adjon Isten szép jó estét, köszöntjük a kisdededcskét.

PÁSZTOR:

Épp vigyáztunk a nyájunkra, Angyal jelent meg számunkra, azt mondta világra jöttél, hogy minden embert szeressél.

PÁSZTOR:

Mi már oly régóta várunk, beleőszül a szakállunk.

PÁSZTOR:

Jaj én úgy örülök neked, Mária szült égi kisdéd. Ha Jézuska megszületik, öreg pásztor már könnyezik, sír a szeme, úgy örül, hogy már nem lesz egyedül.

PÁSZTOR:

Annyit mondok én tinéktek, minden kisdéd nagy ígéret.

PÁSZTOR:

Fejüket mi is meghajtjuk s ajándékunkat átadjuk. Hoztunk sajtot, vaját, tejet, s örömünket hoztuk neked.

MESÉLŐ: -A jászolt mind körbeveszi, Kis Jézuskát ünneplik. Csillag ragyog égi réten, s a jászolban fekszik szépen, kis pólyába betakarva, az újszülött Kis Jézuska.

MESÉLŐ:

Édesanyja elringatja, énekével altatgatja. Fejet hajtanak a bölcsék és elmennek, ahogy jöttek.

MESÉLŐ: -Elbúcsúznak a pásztorok, elpihennek az állatok. Üres szalmán a jászolba, a pólyával betakarva álmodik a Kis Jézuska.

BÚCSÚZÓ:

Messze volt, régen volt, s mégis minden évben,
Ezen a szent estén ünnep van az égben,
Ünnep van földnek minden szögletében,
Ünnep minden gyermek boldog kis szívében.